

Starší Kevin R. Duncan
Sedmdesátník

Samotné naše přežití

Kéž jsme natolik moudří, abychom důvěřovali radám žijících proroků a apoštolů a řídili se jimi.

Zima roku 1848 v údolí Solného jezera byla pro první osadníky těžká a náročná. V létě 1847 Brigham Young prohlásil, že Svatí konečně dosáhli svého cíle. „Toto je to pravé místo,“¹ řekl president Young, kterému se dostalo vidění o tom, kde se mají Svatí usadit. První členové Církve přestáli v počátcích znovuzřízení evangelia nesmírná protivenství. Byli vyháněni z domovů, pronásledováni a štváni jako zvěř. Při přechodu přes pláně vytrpěli nevýslovné strasti. Ale nyní byli konečně na „pravém místě“.

Nicméně zima roku 1848 byla velmi krutá. Zima byla tak studená, že některým lidem silně omrzly nohy. Mezi Svatými se začal šířit pocit nejistoty. Někteří členové Církve prohlásili, že v údolí si dům nepostaví. Chtěli zůstat ve voze, neboť si byli jisti, že vedoucí Církve je odvedou na nějaké lepší místo. Přivezli si s sebou semena a sazenice ovocných stromků, ale nechtěli je vyplýtvat tím, že je zasadí v neúrodné suché pustině. Jim Bridger, známý průzkumník té doby, řekl Brigham Youngovi, že dá tisíc dolarů za první bušl kukuřice vypěstované v údolí Solného jezera, protože, jak řekl, to nikdo nedokáže.²

Situaci ještě zkomplikoval fakt, že v Kalifornii bylo právě objeveno zlato.

Někteří členové Církve si představovali, že budou mít jednodušší a bohatší život, když se přestěhují do Kalifornie za bohatstvím a lepším podnebím.

Pod tímto mračnem nespokojenosti Brigham Young promluvil k členům Církve. Prohlásil:

„[Toto údolí] je místem, které Bůh určil pro svůj lid.

Byli jsme vyhozeni z pánve do ohně, z ohně doprostřed podlahy a jsme zde, a zde zůstaneme. Bůh mi ukázal, že toto je místo, kde se má usadit Jeho lid, a že toto je místo, kde se jim bude dařit; On umírní přírodní živly pro dobro svých Svatých; pokárá

mráz a neplodnost půdy a tato země se stane plodnou. Bratří, nyní jděte a zasejte ... své ... osivo.“

Kromě toho, že slíbil tato požehnání, president Young také prohlásil, že údolí Solného jezera se proslaví jako silnice pro národy. Zemi navštíví králové a císaři. A co je nejdůležitější, bude zde postaven chrám Páně.³

Byla to pozoruhodná zaslíbení! Mnozí členové Církve měli v proctví Brighama Younga víru, jiní však zůstali skeptičtí a odešli za tím, v čem viděli lepší život. Historie však ukázala, že každé proctví, které Brigham Young pronesl, se vyplnilo. Údolí opravdu začalo vzkvétat a přinášet úrodu. Svatým se začalo dařit. Zima roku 1848 byla velkým katalyzátorem, kterým Pán naučil svůj lid něčemu cennému. Naučili se – tak jako se to musíme naučit my všichni – že jediná jistá a bezpečná cesta k ochraně v tomto životě spočívá v tom, že důvěřujeme radám proroků Božích a řídíme se jimi.

Jedním z vrcholných požehnání členství v této Církvě je bezpochyby to, že můžeme být vedeni žijícími proroky Božími. Pán řekl: „Na zemi

v určitém čase je vždy jen jeden, jemuž jsou tato moc a klíče tohoto kněžství předány.“⁴ Prorok a president Církve v dnešní době, Thomas S. Monson, přijímá Boží slovo pro všechny členy Církve a pro celý svět. Také rádčům v Prvním předsednictvu a členům Kvora Dvanácti apoštolů vyjadřujeme podporu jako prorokům, vidoucím a zjevovatelům.

Od prvních Svatých to jistě vyžadovalo víru – důvěřovat svému prorokovi, s omrzlýma nohama a v neúrodné pustině. V sázce bylo samotné jejich přežití a jejich život. Pán však jejich poslušnost odměnil a požehnal jim a dal, aby se těm, kteří následovali Jeho mluvčího, dařilo.

A Pán činí totéž dnes i pro vás a pro mne. Tento svět je plný tolika knih, jak si pomoci sami, tolika samozvaných odborníků, tolika teoretiků, pedagogů a filozofů, kteří nabízejí radu a návod na všechna možná témata! Díky dnešním technologiím máme jediným stisknutím klávesy k dispozici informace o nesčetném množství témat. Je snadné chytit se do pastí toho, že se spoléháme na „rámě těla“⁵ v tom, že nám poradí se vším, od výchovy dětí až po to, jak najít štěstí. I když některé informace jsou hodnotné, jako členové Církve máme přístup ke zdroji čisté pravdy, a to k samotnému Bohu. Udělali bychom dobře, kdybychom odpovědi na své problémy a otázky hledali tak, že budeme pátrat v tom, co zjevil Pán skrze své proroky. Díky týmž technologiím máme dnes na dosah ruky slova proroků na téměř jakékoli téma. Čemu nás skrze své proroky učí Bůh o manželství a rodině? Čemu nás skrze své proroky učí o vzdělání a prozíravém způsobu života? Čemu nás skrze své proroky učí o osobním štěstí a spokojenosti?

Stockholm, Švédsko

To, čemu učí proroci, se může někomu zdát zastaralé, nepopulární nebo dokonce nemožné. Bůh je však Bohem pořádku a zavedl systém, díky němuž můžeme poznat Jeho vůli. „Nečinít zajisté Panovník Hospodin ničeho, leč by zjevil tajemství své služebníků svým prorokům.“⁶ Na počátku dispensace plnosti časů nám Pán znovu potvrdil, že s námi bude komunikovat prostřednictvím svých proroků. Řekl: „Slovo mé nepomine, ale všechna budou splněna, ať pravena mým vlastním hlasem nebo hlasem služebníků mých, to je totéž.“⁷

Důvěřovat prorokům a následovat je představuje více než jen požehnání a výsadu. President Ezra Taft Benson prohlásil, že „na následování proroka závisí [samotné] naše spasení“. Popsal to, co nazval „Čtrnáct zásad, jak následovat proroka“. Na dnešním dopoledním zasedání nás starší Claudio Costa z Předsednictva Sedmdesáti

o těchto čtrnácti zásadách učil velmi výmluvně. Protože jsou tolik důležité pro samotné naše spasení, znovu je zopakují.

„Za prvé – Prorok je jediným člověkem, který ve všem hovoří za Pána.

Zadruhé – Žijící prorok je pro nás nezbytnější než standardní písmo.

Zatřetí – Žijící prorok je pro nás důležitější než prorok mrtvý.

Začtvrté – Prorok nikdy nesvede Církve z cesty.

Zapáté – Prorok nemusí mít nějaké zvláštní pozemské vzdělání nebo pověření, aby mohl kdykoli mluvit na jakékoli téma nebo jednat v jakékoli věci.

Zašesté – Prorok nemusí říci ‚Tak praví Pán‘, chce-li nám dát písmo.

Zasedmé – Prorok nám říká to, co potřebujeme vědět, ne vždy to, co vědět chceme.

Zaosmé – Prorok není omezován lidským uvažováním.

Zadeváté – Prorok může obdržet

zjevení v jakékoli věci, časné nebo duchovní.

Zadesáté – Prorok se může zapojit do občanských záležitostí.

Zajedenácté – Dvěma skupinami, které mají největší problémy s následováním proroka, jsou pyšní, kteří jsou učení, a pyšní, kteří jsou bohatí.

Zadvanácté – Prorok nemusí být ve světě a světskými lidmi právě oblíben.

Zatřinácté – Prorok a jeho rádci tvoří První předsednictvo – nejvyšší kvorum v Církvi.

Začtrnácté – [Následujte] ... žijícího proroka a První předsednictvo, ... a buďte požehnáni; odmítněte je, a trpte.⁸

Bratři a sestry, stejně jako Svátí v roce 1848, můžeme si i my zvolit, že budeme následovat proroka, nebo se můžeme spoléhat na rámě těla. Kéž jsme natolik moudří, abychom důvěřovali radám žijících proroků a apoštolů a řídili se jimi. Svědčím vám o jejich dobrotě. Svědčím o tom, že jsou povoláni Bohem. Také svědčím o tom, že neexistuje bezpečnější způsob, jak přistupovat k životu, nacházet odpovědi na problémy, získávat klid a štěstí v tomto světě a ochránit samotné naše spasení než ten, že budeme poslušni jejich slov. Toto svědectví vydávám v posvátném jménu Pána Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Brigham Young, citoval Wilford Woodruff, v *The Utah Pioneers* (1880), 23.
2. Viz Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers* (1956), 9–15; viz také Gordon B. Hinckley, „Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert,“ *Ensign*, Oct. 2001, 70–72.
3. Viz Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 11–12; viz také *Ensign*, Oct. 2001, 71.
4. Nauka a smlouvy 132:7.
5. Nauka a smlouvy 1:19.
6. Amos 3:7.
7. Nauka a smlouvy 1:38.
8. Ezra Taft Benson, „Fourteen Fundamentals in Following the Prophet,“ v *1980 Devotional Speeches of the Year* (1981), 29–30.

Starší Gerrit W. Gong
Sedmdesátník

Chrámová zrcadla věčnosti: Svědectví o rodině

Věčná perspektiva plynoucí z obrácení k evangeliu a z chrámových smluv nám může pomoci vidět bohatá požehnání v každé generaci naší věčné rodiny.

Drazí bratři a sestry, když byl náš syn v Misionářském výcvikovém středisku v Provu, sestra Gongová poslala jemu a jeho společníkům čerstvě upečený chléb. Toto jsou některé z děkovných lístků, které sestra Gongová obdržela: „Sestro Gongová, ten chléb měl příchutí domova.“ „Sestro Gongová, máte můj obdiv. Ten chléb je to nejlepší, co jsem od mamčiných enčilád jedl.“ Nejvíce se mi líbil tento: „Sestro Gongová, ten chléb byl vynikající.“ Pak s humorem doplnil: „Vzpomeňte si na mě, kdyby vám to s panem Gongem nevyšlo.“

Milujeme naše misionáře – každou sestru, staršího a manželský pár. Jsme na věky vděční tomu misionáři, který naší rodině přinesl znovuzřízené evangelium Ježíše Krista jako první. Vděčně svědčím o tom, že věčná perspektiva plynoucí z obrácení k evangeliu a z chrámových smluv nám může pomoci vidět bohatá požehnání v každé generaci naší věčné rodiny.

Z rodiny Gongových byla do Církve Ježíše Krista Svätých posledních dnů obrácena jako první naše matka, Jean Gongová. Ještě jako dospívající dívka v Honolulu na Havaji naslouchala; získala poznání; byla pokřtěna a konfirmována; a ve víře pokračuje dál. Věrní členové Církve mé matce pomáhali, takže měla přátele v evangeliu, měla církevní povolání a byla i nadále vyživována dobrým slovem Božím. Jazykem dnešní doby bychom to vyjádřili tak, že každý nově obrácený, mladý svobodný dospělý, ti, kteří se vrací k aktivitě v Církvi, a ostatní, žehnají budoucím pokolením, když se stanou spolubližními Svätými v rodině Boží.¹

Jedna rodina, která o mou matku pečovala, byla rodina Gerrita de Jonga, ml. Děda de Jong, lingvista, který miloval jazyk srdce i Ducha, dráždil mou chlapeckou představivost rčeními, jako: „Nezralé černé ostružiny jsou růžové.“ Já teď říkávám mladým přátelům ohledně mobilních telefonů